

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Mutua hostium detrimenta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

quam aliarum avium insidiari, reperere eam clanculum, noctis tenebris fretam, & vel pullos, vel ova
Cornicis invadere atque deperdere. Nam & in manuscriptis Hori codicibus legas ἀφ' ἧς ἐπιπέσει
τῆς νεοσσοῦ τῶν κογωνῶν quæ ultima locutio in impressis exemplaribus desideratur. Altera conside-
ratio est, quod mors furtim irrepit, & nox pro morte ponitur, ut illud:

En. lib. 10.

In aeternam claudantur lumina noctem,

Et alibi:

En. lib. 6.

*Sed nox aetna caput isti circumvolat umbra.*Tenebra
pro angu-
stia, ut
nox.Pyrrhi Re-
gu infor-
tunium.Confule
Platonem
in Timæo.
Arist. 1.
Metaphys.
Semb. lib. 7.Noctua
cum Cor-
nice diffi-
dium.Ab Ælian.
lib. 3. c. 9.Ova No-
ctua.

& similia passim. Eucherius Lumen in Divinis literis: pro Die, justitia, fide, prosperisque cunctis po-
ni autumat: contra Tenebras pro nocte, iniquitate, infidelitate, adversisque omnibus, ac perinde pro
errore, & ignorantie cœcitate, atque etiam mortis acerbitate. Denique Divina litera mortem sæpe
pro univèsa calamitatum strue ponunt, sicuti etiam vivificare, pro liberare à periculis & arumnis;
ita enim Interpretes exponunt illud Psalm. LXXI. *Et conversus vivificasti me.* Demum Noctua noctis
domina perhibetur, unde illi apud Latinos nomen, Quod vero nocturno cantu suo infortunium
semper aliquod minitetur, Pyrrhi tantum Epirotarum Regis exemplum ponam, qui cum Argos ex-
pugnatum duceret, infelicissimæ atque ignominiosissimæ mortis, signum accepisse fertur à Noctua,
quæ hasta illius ex itinere infedisset. Nam cum is detractio insigni à galea, ne internosceretur, in Ar-
givos oppidanos cædem inceptasset, aniculae cujusdam filius eum hasta leviter vulneravit. At cum
Pyrrhus impetum in percussorem fecisset, Argivi mater, quæ superne spectabat, periculum intuitu,
tegulam ambabus manibus arreptam super Regis galeam effudit: quo ictu cum exanimatus concu-
didisset, Zopyrus quidam, qui sub Antigono militabat, Rege cognito accurrit, detractaque galea fer-
rum gutturi admovit, sed torvis Pyrrhi oculis attonitus, & os, & mentum ejus pro jugulo recidit.
Hoc igitur mortis signum illud esse crediderim, quod ab lictore ferebatur ad damnatum publico
judicio, præsertim apud Æchiopas, à quibus Ægyptios ajunt multa rituum id genus mutatos: nam
pios eos ante omnes extitisse, familiaritates eorum commerciaque cum diis, & invicem agitata con-
vivia, de quibus & Homerus & alii scripserunt, facile indicant ita fuisse tunc hominibus persuasum.
Eo vero signo viso reus sponte sibi mortem consciscibat, magno & sibi & patriæ dedecori futurus
nisi fecisset: adeo illi Regem suum, ut numen venerabantur, vulgoq; adorabant. At qui ferunt quem-
dam per hæc morti destinatum, cum de fuga cœpisset cogitare, priusquam periculo se abstraheret,
zona à matre strangulatum: adeo persuasum fuit genti, non licere mortem magistratum pronun-
tiatione decretam, exilio vel subterfugio quoquam alio commutare, ut jam severa Lacenarum ex-
empla in desertores filios edita mirari desinamus. Quamvis vero Regem illi suum tanto cultu & obe-
dientia prosequerentur, supra Regem tamen qui Meroem incolebant, Memphisici sacerdotes erant,
a vibus memoriæ proditum jus olim fuisse mortis Regi per internuncium imperandæ, alteriusque in-
demortui locum, cum libitum esset, constituendi. Sed nos ad hieroglyphica, quæ tractanda suscepimus,
revertamur.

MUTUA HOSTIUM DETRIMENTA. CAP. XX.

SI vero hostes duos capitali odio detrimenta, & insidias alterum alteri sempiternis indignationibus
molientes, manusque mutuarum cædium sanguine commaculantes, notare vellent Ægyptii so-
cerdotes, Noctua & Cornicem proponere consuerunt, quarum usque adeo immortales sunt in-
imicitia, ut hæc, & alio in mutuo semper damno odium exercent. Cornix enim interdum ova No-
ctua rapit, absomitque sibi conscia. Noctua interdum cæcutire. At Noctua contra, uti dicebamus,
noctu in ova Cornicis invadit, quæ subfuretur ac edat: sicque altera interdum, altera noctu potentior.
Quinetiam, quod ad earum inter se temperaturam nullo modo congruentem, facit, sunt qui explora-
tum se habere dicant, confusum utriusque sanguinem coire non posse.

ABSTEMIUS. CAP. XXI.

LONGE salubrius est significatum illud, quo hominem sibi ab ebrietate caventem significare vo-
lentes, Noctua ova sua defugentem effingebant: quando memorant ova Noctua ea vi pollere,
ut si per triduum ebriosus in vino dentur, tædium ejus adducât, & abstemios homines reddant: quod
etiam